

Het llop op kerstmis an

Leo Leurink

Het gedicht, hierbiej in Boorns dialect, beschrif hoo wiej in oenze keenderjoaren drok wadden um 'n kerststal en zo, wier in de rieje te kriegen. Nen kerststal, in mekaar timmerd van 'n hoalten kistke, met 'n ofdak van stro, met de kribbe in 't midden en de beeldkes binnen en boeten d'r umhen, dat was woar 't um dreajen. En wieder doarbiej mos, ieder joar opniej, het neudige greun met wat roodgekluurde holskrabben kommen.

Het heugt mie nog dat joar, dat wiej in Hettum op jach gungen noar greun en dat 'r oonderwiel wat snee völ en het 'n groad of wat vreur. 'n Oald meanske, as 'k good heb, Piepdientje eneumd, -ze wonnen naöst Café Horstink in Hettum (woar noe hotel Jachtlust is)- dat rapen zo met de blote haanden de nog daampende peerdeköttel van de straat en deu ze in nen oalen emmer. Dat biezondere beeld, in dee sneebuuj, is miej nog altied biej blevven. Dat verget ie as kleane jong nich zo rap.

Het peerd en wagen was too ok in Boorn en de boerschop, -eand veertiger-, begin viertiger joaren, nog een vertrouwd beeld in de stroat. De mest was vroger ok vuur de kleane man van petaansie; heel völ leu verbouwen too op heur heukske grond de neudige greunte en earappel. En de peerdemest op stroat, zo vuur 't opgriepen, kwam 't oale meanske zodönig na good van pas.

'n Bos, kot biej earve "het Bartalink", was vuur oons dé stie um kerstgreun te zeukan. Dèn bos lea teagenoaver het eerder geneumde café en rechts doarvan geet noe de weg met de klootschetersbaan van de Hettumse klootscheters. Mear veurzichtigheid was neudig, wis noa dat moal too wiej wödden anhoolden duur ne boswachter dèn oons onbevreuren de wacht anzea.

Too'w van 'n schrik wan bekommen kregen wiej toch nog 'n luk dannengreun van 'm met, met doarbiej de waarschouwing dat hee oons hier nich wier wol zeen. Mer oaver dee waarschouwing wollen wiej noe, het joar d'r op, nich al te lang praktezen; d'r mos hoo dan ok het neudige greun in hoes wadden haald.

De beeldkes van oenzen vroggeren kerststal bint der nog aaltied. Oenze kleankiender bint der mear wat blieb met. Wat van dee beeldkes bint wa 'n luk annebraand, to joaren eleen biej oens in hoes, duur ne umgevallen keers, het stro in 'n kerststal in braand vleug. Nich èèn van de dree könningen, mear noe alle dree te hoop, zeet d'r, seends den braand, 'n luk zwat oet !

Rechteroort stoat dee oale beeldkes in ne wat meer niejmoedsen stal, duur oenzen schoonzön met behölp van "Black & Decker" schier in mekaar zet. Mear al het kerstspul wodt vandaag an 'n dag, al moanden vuur de kersttied oet, in 't onwieze in de weenkels anbeuden en ok volop koch.

De voggere spannende jacht naar kerstgreun zölt oenze kleankeender, dee temet wier roondum 'n kerstboom zit, deank ik, jammer genog, nich meer metmaken.

De nieje kerststal met de oale beeldkes

Weenter op earve 't Bartelink langs de Deurningerbèk en de Weerselerstroat.

Doamoals in de kersttied

1. *De Kersttied steet wier vuur de deur,
dat wil vuur oons, ja, heel wat zeggen.
Noe mut wiej oaver zovöl dingen
es rap met mekaar goan oaverleggen.*
2. *'t Allereerst móet wiej de krib opzetten
en doar is heel wat van te maken.
Vuur as dát almoal vuur mekaar is
broekt wiej 'k weet nich woovöl zaken.*
3. *Mear eaven later he'w oons plan al maakt,
zoonder oons nog wieder te bezinnen:
In Hettum, doar biej Bartelink in 'n bos,
is van allns, mèér as genog, te vinden.*
4. *Rap op de fiets en 'n kwateerken later
bi'w a in 'n bos duur 't greun an 't strienen.
Hier zeet wiej dit en doar zeet wiej dat
en loa'w 't in nen groten buul verdwienen.*
5. *'t Gef doar zo völle soorten mos
hier greunen en doar wat griezen.
Het ene kroes en 't aander glad,
allns kö'w broeken op oonze wieze.*
6. *Ok holskrabben nemt wiej met,
én paddesteule of bint t zwammen ?
Hoo fris zöt doar 't klimop d'r oet,
doar roond dee oale ekenstammen.*
7. *Kiek doar hangt leag wat dannentäkke,
joa, dat zal oons temet wal lukken.
'n Boom hooft wie nich in te klimmen,
en kö'w zo volop dannenappel plukken.*
8. *'n Buul he'w tot boavenan too vol;
loat 'n boswachter oons zo nich zeen.
Joa, loa'w maken da'w hier votkomt,
aans koomp hee nog in de been.*
9. *En zo göng 't rap op hoes op an
en doert et wis nich al te lang.
't Kribbe kriegt wiej noe wa kloar;
óéns maakt ze nich meer bang.*

Foto's:

pagina 6 uit het fotoalbum van de familie Leurink.
pagina 7 website Heemkundevereniging Hertme.